

et saadant Tilsyn. Den højtærede Minister nævnte selv, at i et bestemt Selskab, hvis Forhold han omtalte, var selv dygtige forsikringskyndige, som havde foretaget en Undersøgelse, kommet til det Resultat, at der var ikke noget som helst i Vejen, og saa viste det sig, som Ministeren sagde, at der alligevel var meget i Vejen. Det viser jo klart, at vil man have et Tilsyn, som skal betyde noget, kan man i alt Fald ikke gennem Lovgivningen sætte Folk dertil, som er ganske ukyndige i Forsikringsvæsen, naar det i Praksis har vist sig, at selv kyndige Folk ikke har kunnet finde et saadant Selskabs svage Sider. Den højtærede Minister vil maaske deraf drage den Konklusion, hvad jeg i øvrigt i og for sig intet skal have imod, at det overhovedet er umuligt at etablere et Tilsyn, og der er jo ogsaa, som jeg nævnte forleden i min Tale, i Kommissionbetænkningen fremsat Udtalelser om de uhyre store Vanskeligheder, der er forbundet med at føre Tilsyn, særlig for saa vidt angaar det tekniske Grundlag. Denne Omstændighed kunde maaske have ført Kommissionen til den Konklusion, at det er ikke værd at etablere et Tilsyn. Men naar der nu foreligger Forslag om et saadant Tilsyn og om en Kontrol, der jo skal yde en vis Garanti overfor Befolkningen, maa man gøre sit yderste for, at dette Tilsyn kan blive saa virksomt som muligt. Dette kan man kun gøre ved at sætte Folk dertil, der ikke som Fuldmægtige eller Sekretærer i et Ministerium tager det som en Bibeskæftigelse i et ledigt Øjeblik at kige paa den Slags Ting, men som skaffer sig den størst mulige Indsigt i disse Forhold. Det er meget muligt, at der i Øjeblikket ikke udenfor de Mænd, som giver sig af med praktisk Forsikringsvirksomhed, findes et passende Antal — et Par Stykker maatte der i alt Fald til —, som i Øjeblikket er disponible til Ansættelse ved Tilsynsvirksomheden, saaledes at der vil gaa nogen Tid, før man er i Stand til at etablere et Tilsyn, men skal der indføres et Tilsyn, maa Staten sørge for, at det bliver saa betryggende som muligt.

Nu sagde den højtærede Handelsminister, at Erhvervene ønsker ikke mere Tilsyn end det, der her er Tale om, og at vort Parti altid har staaet paa det Standpunkt, at man skal følge Erhvervenes Ønsker. Ja, det er fuldkommen rigtigt, at man ikke skal lægge unødige Indsnævninger i Vejen for Erhvervene, men det, der her er Tale om, er jo, at man ønsker for Befolkningens Skyld at etablere et Tilsyn overfor Forsikringserhvervet, og det er

ganske naturligt, at Lederne af solide Selskaber stiller sig paa det Standpunkt, at her er Tilsyn overflødigt, og at det i og for sig ikke er ønskeligt, at Selskaberne bliver snæret ind i visse Tilsynsforhold. Det er meget naturligt, men saadanne Selskaber vil for øvrigt ikke have noget som helst reelt imod et Tilsyn, thi de behøver ikke at frygte, at et saadant Tilsyn skulde blive generende. Der er imidlertid faktisk indenfor dette Erhverv — det har vi set — Virksomheder, der trænger til Tilsyn, og at denne Del af Erhvervet ikke ønsker Tilsyn, er menneskeligt; men taler man om, at man vil skaffe Befolkningen saa betryggende Forhold som muligt, saa maa virkelig Udøverne indenfor den Del af Erhvervet finde sig i, at der kommer snærende Baand, som maaske kan blive generende for dem. Jeg maa derfor bestemt holde paa, at Tilsynet ikke bør lægges hen til Handelsministeriet, thi det kan ikke ske, uden at Handelsministeren maa komme med et Forslag om, at der oprettes et særligt Kontor indenfor hans Ministerium, hvilket vil medføre Udgifter, og derfor siger jeg: Er det nødvendigt, at Tilsynet medfører Udgifter, saa lad os endelig sørge for at faa det indrettet saa godt og saa billigt som muligt, og det vil man opnaa ved at indrette et særligt Kontor under Formanden for det Forsikringsraad, vi allerede har. Jeg haaber, den højtærede Minister vil tiltræde denne Tanke, saa vil der være god Vej frem. Den højtærede Minister mener vel, at i et Ministerium kan der vises Elasticitet, og jeg er ganske enig med ham i, at Elasticitet er ønskelig i saadanne Forhold, men jeg kan ikke skønne, at den Omstændighed, at Tilsynet lægges under en Forsikringsmyndighed som Forsikringsraadet, udelukker Anvendelse af en passende Elasticitet. Jeg skulde være meget tilbøjelig til at tro, at Raadet ogsaa med Hensyn til Kontrol med Livsforsikringselskaber i mange Tilfælde har anset det for hensigtsmæssigt at vise Elasticitet. Jeg maa maaske indskyde den Bemærkning, at det beror paa en Fejltagelse, naar den højtærede Minister udtalte, at jeg om Handelsministeriets Embedsmænd havde sagt, at disse Mænd jo gik ud i andre Virksomheder, thi det gjorde de desværre for deres Karriere kun i meget ringe Grad. Jeg har slet ikke talt om Handelsministeriet i den Forbindelse, det var i Anledning af, at Justitsministeriet fører Tilsyn med visse Brandforsikringselskaber, at jeg gjorde den Bemærkning, at Ministeriet altsaa bemyndiger en af sine Embedsmænd til at føre Tilsyn med et be-